

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Monstris Et Monstrosis, Qvam Mirabilis, Bonvs, Et
Ivstvs, In Mvndo Administrando, Sit Devs, Monstrantibvs**

Stengel, Georg

Ingolstadij, 1647

§. 8. Solum corpus vxoris Lot non item animam in statuam salis esse
conuersam.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51168](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-51168)

Quin etiam si quis mutilauerit aduena
formam.

Protinus ex se se suggesta vulnera com-
plet.

Dicitur & viuens alio iam corpore se-
xus,

Munificos solito dispungere sanguine
menses.

§. VIII.

Solum corpus vxoris Lot, non item animam
in statuam salis esse conuersam.

Sufficit hoc in saxo, aut sale sanguinan-
te monstrum, in quod mulieris istius cor-
pus abiisse, nefas est dubitare. At cum
vxor Lot dicatur versa esse in statuam sa-
lis, quaerunt nonnulli, An etiam anima il-
lius cum corpore sit in statuam commuta-
ta, profecto enim illi tum anima pro sale,
& sal pro anima fuisset, essetque prodigiū
tanto magis formidolosum. Et sunt ra-
tiones dubitandi. Sacra enim historia ro-
tundè asserit, vxorem Lot in statuam salis
abiisse; at vxor constat æquè, immo magis
anima, quàm corpore. Quin ipsa id vi-
detur scriptura innuere his verbis: *Incre-* Sap. 10. 7
dibilis (hoc est, incredulæ) *anima memoria*
stans figmentum salis. Sed hæc nihil euin-

X

cunt

A.G. 2. 41.

cunt. Consuetum est in diuinis litteris, nomen *anima* pro toto homine sumatur, nota Rhetoribus figura: *Qui ergo receperunt sermonem eius, baptizati sunt: & appa-
sita sunt in die illa anima circiter tria milia* id est, homines. Quod autem absolute *uxor* dicatur versa in statuam salis, recte dicitur, etsi *anima* eius non sit in statuam salis versa. Quod enim viuo corpori contingit, toti homini dicitur contingere. Sic homo dicitur mori, etsi *anima* non moritur. Quoniam igitur conuersio *uxoris* Lot in statuam salis fuit mors eius, & in morte *anima* non interit, sed solum corpus uiuunt mutatur in cadauer, conficitur solum corpus *uxoris* Lot in statuam salis conuersum fuisse. Constat etiam *animam* incorpoream in corpus seu statuam non potuisse proprie transmutari; neque verò *animam* interire, tanquam immortalem. Neque sufficiens causa videtur fuisse, vt Deus faceret *animam* illam interire, eum ob peccata longè grauiora *animas* aliorum non extinxerit; neque, ob leuiora, quamuis ipsa mallent in nihilum redigi, quam æternis ignibus excruciiari. Neque verò id ad exemplum hominibus erat profuturum.

excit

exemplum enim suffecit, corpus visibile in statuam visibilem fuisse transformatum. Stat ergo ex homine statua, & statua salis; stat forma mulieris sine muliere, stat statuaque monstrum & diuinæ iustitiæ monumentum.

§. IX.

Peccatum uxoris Lot, an fuerit mortale?

Quandoquidem autem anima cum corpore non interiit, scire voles, quò ipsa abiit? Curiosa quæstio. Difficilis responsio. Quis enim inspexit diphtherā Iouis; quis vidit tabulas æternitatis? aut quis consiliarius Dei fuit? De hac tamen anima, sicut de Samfone, de Salomone deque alijs disputatur. Cornelius ita concludit: *Itaque anima huius uxoris, corpore conuerso in statuam, superstes mansit, atq; iuit ad infernū, aut potius Purgatorium: videtur enim hac eius retrospectio venialis tantum fuisse culpa.* Respexit enim vel ex muliebri leuitate, & curiositate; vel quia pluuij sulphuris de cælo cadentis sonitu, strepituque ignis tecta domosque cum furore corripientis, aut etiam pereuntium vociferatione mota fuit; vel quia dolore rerum amittendarum, ac miseratione ciuium suorum, patriæq; suæ

Cornel. à
Lapid. in
c. 19.
Gen. v. 26.